

ibid. 76. De krasse onjuistheden in deze quasi=constateeringen laat ik noode onbesproken. Het komt dus neer op hetgeen Simons concludeerde voor de praktijk: de ouderen moeten maar blijven schrijven met nawerking van de oude aangewende regels, „de jongeren (vooral het kind) met de argeloosheid, die tot de natuur van de voornaamwoorden behoort” (bundel *Spelling, Geslacht en Verbuiging* 290). En wanneer men nu gezien heeft, hoe theorie, praktijk, en de [toch wetenschappelijke, en dus exacte?] waarneming der voorname „vereenvoudigers” nog uiteenloopen op punten als de stofnamen, de verzamelnamen, de abstracta — dan behoeft men zich geen illusies te maken over toekomstige taalorde of taaltucht. Wanneer de School van Kollewijn werkelijk het heft in handen krijgt en houdt, wacht ons het ideaal van het Kamerlid Thijssen: uit-gesnakte schoolmeesters, die „aan de spelling [men weet, hoe dat woord door politiek en taaltactiek uitge-rekt en ingekrompen wordt, naar het te pas komt] geen tijd meer behoeven te verknoeien”, en „een taal, die z’n gang gaat”. „En wij behoeven ons over de taal niet bezorgd te maken, dat hij armoedig zou worden; de taal wordt nooit armoedig, maar groeit gezond”. *Handd. St.:Gen.* a.v. II 2148.

108 *Levende Talen* 1934, 151 n. *Naar den vleeze* is een voorbeeld van zulke boekerigheden en versteeningen.

109 Ik zal nauwelijks iemand behoeven te herinneren aan de merkwaardige uitkomst van het „referendum” van de *Haagsche Post*, medegedeeld in nr. van 3 Nov. l.l. Dr F. C. Dominicus moest „met droefheid in het hart” vaststellen, dat geen enkele groep van Nederlanders was te vinden voor de spelling van Marchant dan alleen de onderwijzers en leeraren (de professoren en lectoren waren ook in overgroote meerderheid ertegen).

110 Zie Cosijn in *Gids* 1895 III, en de *Handelingen* der Tweede Kamer van 21-22 Juni 1934 met hetgeen kranten en tijdschriften het laatste jaar overvloedig ten beste gaven.

111 De Vooyt neemt dien samenhang in 1931 in zijn *Geschiedenis van de Nederlandse Taal* 172-178 ook volledig aan; gaarne zelfs, naar het schijnt, want er ligt nog altijd wel propaganda in, schoon bij lange niet meer als voorheen het geval had kunnen zijn.

112 Van den Bosch, *Pleidooi* 39.

113 *Taal en Lett.* 1895, 210.